

2. Beh. $\frac{20}{12}$ (L. Sp. 663). 3. Beh. $\frac{20}{12}$ (L. Sp. 665). *Loven stadfæstet 22. December 1939.* (Lov-Tid. Nr. 453).

Svinereguleringsloven af 22. December 1937 (Aarbog 1937—38, Side 116) ophørte at gælde med Udgangen af 1939. Lovens Bestemmelser har nu i reelt uforandret Skikkelse faaet Gyldighed til *Udgangen af 1940*. I formel Henseende har De samvirkende danske Husmandsforeningers Udmeldelse af Landbrugsraadet medført den Afvigelse fra den hidtidige Lovgivning, at der til Reguleringen af Svineproduktionen og Størrelsen af Svineslagtingerne kræves Tilslutning baade af Landbrugsraadet og af Husmandsforeningerne.

Det oplystes i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Landbrugsministeriets Svinereguleringsudvalg havde givet Tilslutning til, at *Tildelingen af Svinekort* i 1940 skulde foregaa i alt væsentligt efter samme Regler som i 1939, dog med den Ændring af Kortberegningen efter *Grundværdi*, at der i Stedet for 1 Kort pr. 1 000 Kr.s Grundværdi indtil en Grundværdi af 40 000 Kr. skulde ydes: 1 Kort pr. 1 000 Kr. for de første 50 000 Kr.s Grundværdi, derefter 1 Kort pr. 2 000 Kr. for en Grundværdi mellem 50 001 og 60 000 Kr. og endelig 1 Kort pr. 4 000 Kr. for Grundværdi over 60 000 Kr. Man regnede med, at de større Landbrug, som ved 1937-Ordningen mistede 80 000 Kort om Aaret, derved vilde faa ca. 40 000 tilbage.

Lovforslaget blev indstillet til Vedtagelse af *Regeringspartierne* og *Venstre*, hvorimod *Det konservative Folkepartis* Udvalgsmedlemmer anbefalede at stemme imod. I Folketingsudvalgets Betænkning henviste dette Mindretal til, at de Konservative stedse havde været villige til at give det mindre Landbrug en Fortrinsstilling med Hensyn til Svineproduktionen, hvilket senest fandt Udtryk ved Partiets Tilslutning i December 1937 til Forhøjelsen af Forlodskortene fra 3,8 til 6 Stykker. Den forestaaende Ændring i Kortfordelingen betegnede vel en Indrømmelse til de fra konservativ Side hævdede Synspunkter, men langt fra tilstrækkelig. Mindretallet ønskede ikke at medvirke til at opretholde den Skelsætning inden for Landbruget, som Forslaget fremdeles var Udtryk for, men maatte hævde som sin Opfattelse, at »Kortfordelingen i øvrigt maa ske efter ensartede Regler, saaledes at de forskellige Landbrug bliver forholdsvis lige-